

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אברהם (אבי) בן שטרית ז"ל

ילדות

אבי נולד ביום י"ט בתמוז תשכ"ז (27.7.1967) בבאר שבע להוריו איבון וניסים.
אבי החל את לימודיו בבית-הספר "יעלים" בבאר שבע, המשך בבית-הספר התיכון "מקיף
ד" וסיים את לימודיו לבגרות במסגרת לימודים אקסטרניים.

הגיוס לצה"ל

באמצע חודש נובמבר 1985 התגייס אבי לצה"ל, לחיל קשר ותקשוב.
לאחר תקופת הטירונות והשירות בגדוד נשלח אבי לקורס קצינים והוכשר כקצין ציוד קשר.

השירות הצבאי

בחודש נובמבר 1988 החל אבי את שירותו בקבע. הוא שירת כמפקד פלוגת הפעלה בגדוד הקשר, והיה קצין מקצועי ואחראי ובעל מוטיבציה גבוהה.

כל מי שהכיר את אבי לא יכול היה להתעלם מאישיותו המיוחדת. בהיותו בשירות קבע החל ללמוד באוניברסיטת תל-אביב, במסגרת קורסים ללימודי חוץ. הוא למד עיצוב פנים ואדריכלות, וכן עיצוב גרפי.

מועד הנפילה

בסוף חודש אפריל 1991 חלה אבי ואושפז בבית החולים.

הוא החל לקבל סדרת טיפולים, ובין הטיפולים היה חוזר ליחידתו וממשיך במילוי תפקידו.

במשך שלוש שנים, נלחם אבי במחלה מתוך אופטימיות יוצאת מגדר הרגיל.

הוא תכנן להמשיך בשירות הקבע עד מחצית נובמבר 1994, אבל המחלה הכריעה אותו,

ביום י"ז בסיוון תשנ"ד (26.5.1994), והוא בן עשרים ושש. אבי הובא למנוחת עולמים בבית

העלמין הצבאי בבאר שבע. הותיר אחריו הורים וארבע אחיות - יפה, סמדר, טלי ומורן. לאחר

מותו הועלה אבי לדרגת רב-סרן.

הספדים

במכתב למשפחה כתב מפקד היחידה:

"אבי תמיד שאף לשלמות הביצוע. הוא תרם לאחרים מניסיונו וממקצועיותו וגרם עונג לסובבים אותו ולשוהים במחיצתו. אבי התאפיין בשקט הנפשי שלו, בצניעותו ובהיותו דמות נערצת וראויה לחיקוי."

הספדים

אחותו, טלי, ביטאה את געגועיה העזים לאבי:

"וכל הדם גועש געגועים / וכל המעיים הומים געגועים / וכל הלב גועה געגועים / וכל השמים מרטטים געגועים / וכל האוויר רווה געגועים / וכל הרחובות נמתחים געגועים / וכל המכוניות צופרות געגועים / וכל החתולים בוכים געגועים / וכל הצעדים נוקשים געגועים / וכל העיתונים מרשרשים געגועים / וכל הטלפונים מצלצלים געגועים / וכל העמודים מחושמלים געגועים / וכל הים גואה געגועים / וכל החול כבד געגועים / וכל הציפורים צווחות געגועים / וכל העלים רועדים געגועים / וכל השירים מזייפים געגועים / וכל החלונות משחירים געגועים / וכל נשימה שואפת געגועים / וכל נשיפה נושפת געגועים / וכל נשמה צועקת געגועים / וכל פינה אוספת געגועים / וכל הרוח מצליפה געגועים / ואין לה, אין לה רגע מנוחה. / געגועים לאדם אהוב שאיננו / ולעולם, לעולם לא יחזור, אפילו לא לשנייה, / כדי לשמוע עד כמה, כמה הוא חסר. / במיטתו פעור כמו חור, המקום הריק".

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

